

zími prostředky. Pro veřejné úvěrní ústavy platí výjimky. Z dispozice obchodních jednatelů se odejme část výtěžku, z něhož má být vytvořen záruční fond. Stanoven jest též rezervní fond z hotovostí, který má zajistiti likviditu ústavu; k udržení likvidity má rovněž sloužiti dostatečný počet obchodních směnec atd. Omezena jest účast peněžních ústavů. Všechny ústavy jsou povinny předložiti periodicky ředitelství Říšské banky své bilance. Vklady dlužno odděleně vykazovati. Zákonem o obchodu cennými papíry bylo zejména zrušeno několik burs pro cenné papíry. — *Polsko*: Zákonodárné sbory projednávají zákon o reformě ústavy. — *Portugalsko*: Diskontní sazba byla snížena z 5½% na 5%. — *Rakousko*: Vláda vydala zákon, jímž se zakazuje zřizování válcoven. Zavedena byla zvláštní účelová dávka z hostinských, hotelových atd. účtů, z jejíhož výnosu má být podporován cizinecký ruch. — *Rumunsko*: Diskontní sazba byla snížena z 6% na 5%. — Vláda přikročila k rozpuštění několika kartelů; dosazeny byly zvláštní komise pro kontrolu cen. — *SSSR*: Valné Shromáždění ústředního výboru komunistické strany se usneslo, aby již nebyly vydávány poukázky na různé potraviny. — *Švýcarský*: Vláda připravuje rázná deflační opatření; v ženevském kantonu nemohlo již být v listopadu veřejným zaměstnancům služné včas vyplaceno. — *Turecko*: Národní Shromáždění vydalo řadu zákonů, jež znamenají nový pokus o poevropštění Turecka: kněžím se zakazuje nositi náboženský oděv mimo bohoslužebné domy. Zakazuje se nošení zahraničních odznaků. Zavádějí se rodinná jména; jméno volí hlava rodiny, žena provdáním nabývá rodinné jméno svého manžela. Odstraňují se tituly (kromě vojenských a pod.). Ženám bylo propůjčeno volební právo. — *USA*: V prvním roce po zrušení prohibice vynesly dávky z lihovin 370 mil. dolarů.

Kč

PRO SROVNÁNÍ S POČTEM NAŠICH STUDUJÍCÍCH PRÁV (Praha: 4268, Brno: 1287, Bratislava: 1001), jak jsme to uvedli předešle (str. 120), s cizozemskými, vypisujeme čísla německých některých fakult. Tak Berlín: 2100, Mnichov: 1750, Lipsko: 1000. Je z toho vidět, jak veliké jsou naše právnické fakulty a jak by zasluhovaly, aby byly vybaveny, ač po pravdě sluší připomenouti, že v Německu se studují státní vědy na filosofické fakultě.

Ča.

PRÁVNÍCI A POJIŠTOVNÝ. Svaz čsl. assekuračníků vydal přehlednou příručku o čsl. soukromém pojišťovnictví v letech 1931—1933, sestavenou Eduardem Králem, redaktorem Čsl. assekuračních listů. Příručka jest rozdělena na tři části, všeobecnou, v níž pojednáno zejména o nové zákonné úpravě norem soukromého pojištění, o správě jmění pojišťoven, o právních zásadách z rozhodnutí nejvyššího soudu, vztahujících se na pojišťovací smlouvu odbornou, v níž uveřejněny jsou obvyklé průběhy škod v posledních letech z elementárních druhů pojištění a pojednání o životním pojištění v letech hospodářské krise, péči životních pojišťoven o zdraví pojištěnců a jiné. Třetí část obsahuje seznam všech pojišťoven, majících úřední oprávnění k provozování obchodu na území republiky Československé, přehledy bilancí za rok 1931—33, jakož i seznam všech vedoucích úředníků a správních orgánů pojišťoven. Z těchto bilančních přehledů je jasné viděti, že vleklá hospodářská krise projevuje se již také znatelně v pojišťovnictví, zejména v poklesu premiových příjmů.

V příručce však zaslouží si naší pozornosti zejména *seznam vedoucích úředníků* jednotlivých ústavů. Jest nápadné, že značná část, a to i velkých pojišťovačích ústavů, nemá ve svých službách buď vůbec nebo rozsahu ústavu neodpovídající počet právníků. Uváží-li se, že soukromé pojišťovnictví přináší ve svém podnikání vlastně stále nové, po výtce právnické problémy, jest s podivem, že tak málo právníků jest ve službách pojišťoven. Skutečnost tuto možno si vysvětliti snad tím, že právnický dorost za svého studia nedoví se téměř ničeho bližšího o soukromém pojišťovnictví a běžná jeho praxe po ukončení studií odvádí jej rov-

něž od tohoto oboru podnikání. Bylo by skutečně zejména mladým právníkům velmi prospěšné, kdyby se snažili osvojit si vědomosti i z oboru soukromého pojišťovnictví a svoje vzdělání a znalosti po této stránce doplnili, neboť v pojišťovnách je vskutku nedostatek odborně školených sil, jež by zejména přicházely v úvahu pro vedoucí místa. Právníků pak, kteří by současně absolvovali studia matematicko-pojistná, je v oboru soukromého pojišťovnictví naprostý nedostatek. Stojí proto za uváženu, aby dnes, kdy tolik mladých absolvovaných právníků marně hledá přiměřené zaměstnání, obrátili právníci svou pozornost také k tomuto oboru podnikání a snažili se v pojišťovnách, ve kterých není dosud dost právnícky kvalifikovaných sil, hledati existenci. lk.

MIMOŘÁDNÉ ZASEDÁNÍ RADY SPOLEČNOSTI NÁRODŮ v prosinci 1934 mělo na programu věc mimořádného významu: jihoslovanskou notu ze dne 22. listopadu, upozorňující Radu podle článku 11., odstavec 2. Úmluvy o společnosti národů na spoluvinu maďarských úřadů na teroristické činnosti některých jihoslovanských elementů na maďarském území, čímž byl umožněn marseilleský atentát, při kterém přišel o život jihoslovanský král Alexander I. a francouzský ministr zahraničních věcí Barthou. V této notě bylo konstatováno, že je nutné, aby odpovědnost provinivšího se státu byla uvedena ve známost a konečně dána na přetřes otázka některých nepřipustných metod v podobě masového výcviku profesionálních zločinců na území cizího státu. K jihoslovanské stížnosti se plně připojilo Československo a Rumunsko. Výsledkem těchto kroků je resoluce Rady, vydaná v noci dne 11. prosince. V ní Rada společnosti národů odsuzuje zločin spáchaný marseillským atentátem a žádá potrestání vinníků připomínajíc, že každý stát je povinen nepodporovati, předejiti a potříti na svém území teroristickou činnost s politickým účelem a zjišťujíc, že Maďarsko dosud Jihoslavii nedalo dosti učinění, ač některé maďarské úřady měly odpovědnost při nejmenším z opomenutí u příležitosti činů souvisejících s marseillským atentátem.

Za takovýchto okolností byla v Ženevě projednávána a rozhodnuta v zásadě otázka státní odpovědnosti za činy nebo opomenutí nižších úřadů státních. Ačkoliv klasická nauka mezinárodního práva tuto odpovědnost vždycky v zásadě uznávala, bližšího propracování se dostalo této věci teprve v literatuře XX. století,\* v níž se již mluví o deliktech v oboru mezinárodního práva. Od panující teorie, hlásající odpovědnost státu při *zavinění*, odlišují se částečně výsledky studií hlavních badatelů v tomto oboru: Anzilottiho (Teoria generale della responsabilità), který uznává pouze odpovědnost za skutečný výsledek a Struppa (Das völkerrechtliche Delikt), jenž dovozuje při komisivních deliktech odpovědnost za výsledek, při omisivních za zavinění. O mezinárodním deliktu pak se mluví, porušil-li stát mezinárodní právo se vztahem k určitému jinému státu (nebo jinému subjektu mezinárodního práva). Tyto teoretické rozdíly nepadaly valně na váhu u jihoslovanské stížnosti, která uplatňovala státní zodpovědnost jak za skutečný výsledek deliktu tak za zavinění bez ohledu na tento výsledek. Jelikož potrestání odpovědného státu je za dnešního stavu mezinárodního práva vyloučeno a povaha deliktu nepřipouštěla navrácení v předešlý stav, omezila se Rada aplanujíc věc ve své funkci politického orgánu a nikoli jako soud na to, že uložila Maďarsku potrestání vinníků, které se však provede mimo okruh mezinárodního práva.

O všeobecné úpravě potírání mezinárodního terorismu bude jednáno v Radě později. —ý.

SLAVNOSTNÍ PROMOCI za přítomnosti zástupce p. presidenta republiky byl na doktora veškerých práv promován dne 5. prosince 1934 na právnické fakultě Masarykovy university v Brně Dr. *Josef Kepřt*. Byla to jednak první slavnostní promoce, k níž se dostavil osobně zástupce presidenta republiky, jednak první slavnostní promoce v novém auditoriu